

“Ik doe dit omwille van de liefde van die God,
die arm in een kribbe is gelegd,
die arm in deze wereld heeft geleefd
en die naakt op het kruishout is achtergebleven.”

H. Clara

Wat de H. Clara ons hier bij wijze van Testament nalaat, is de diepste kern van haar roeping. Franciscus en Clara hebben heel veel en intens naar Jezus in de kribbe en op het kruis gekeken. De levenswijze die zij kiezen is eenvoudig: leven volgens het heilig evangelie van onze Heer Jezus Christus. Zij zijn ten diepste getroffen door het feit dat God, uit liefde tot de mens, bereid was zijn goddelijke rijkdom te ruilen voor een arm mensenbestaan. Hun leven was doortrokken van het mysterie van Gods menswording, van zijn liefde, zijn lijden en verrijzen. Kerstmis, Pasen en Pinksteren vormen één groot liefdesgebeuren dat zich elke dag voltrekt aan allen die hun hoop stellen op Gods barmhartigheid. Hoe beleven wij dit nu vandaag, in gemeenschap met 15 zusters, die zozeer verschillen in leeftijd, karakter en achtergrond? Omdat veel mensen iets meer over ons leven willen vernemen, zullen wij u dit jaar, naast de bijzondere gebeurtenissen die er waren, vooral iets meedelen over de gewone dagen.

“Omwille van de liefde van die God, die arm en naakt is, leef ik zo.” zegt de H. Clara. “En wat is van deze erfenis overgebleven in uw concrete leven?” zo vroeg de minister generaal van de Minderbroeders, Br.J.R. Carballo, in zijn brief aan alle zusters Clarissen ter wereld. “Hoezeer hebben wij in deze tijd nood aan mensen die, zoals Clara, doorheen de diepte van hun leven, ondergedompeld in de stilte, verwijzen naar Hem! Er zijn zichtbare daden nodig die de allerhoogste armoede, de zusterlijke gemeenschap en de zorg van God voor de mensheid openbaren.”

De generale geestelijke assistent, E. Gonzalez, bracht op 16 juli een bezoek aan de Clarissen en deelde met ons dezelfde bekommernis: “Dat wij Christus echt aanwezig zouden stellen in onze zorg en liefde voor elkaar.” Hoe uit zich deze liefde en zorg voor onze medezusters en voor de mensen met wie wij verbonden leven? Het vraagt om te beginnen een voortdurende bekering, die dagelijks hernieuwd moet worden. Elke dag opnieuw bewust je hart in die liefde plaatsen, in alles wat er gebeurt, in de mensen die je ontmoet, in de omstandigheden. Dit vraagt moed en wederzijdse gehoorzaamheid. En een mens kan dit niet uit zichzelf! Daarom vinden Franciscus en Clara: waar je op de eerste plaats en vooral moet naar streven is “de Geest van de Heer te bezitten en zijn heilige werking.” Hij zal je hart omvormen en je in staat stellen om Gods liefde daadwerkelijk uit te dragen. Aanvaard daarom zijn werking in je leven!

Om open te blijven voor die Geest is een intens gebedsleven onontbeerlijk. “Bid en waak altijd!” Dit waakzaam leven is precies leren om anders te willen kijken naar de mensen rondom je, om de werkelijkheid te zien zoals ze door God bedoeld is. Om ons in dat kijken te oefenen, is het noodzakelijk dat wij in beslotenheid leven. Het slot is dus geen doel op zich, maar een hulpmiddel. Je kan onze levenswijze niet denken in termen van efficiëntie. Bidden verandert ook niet de wereld, maar verandert het hart van de mens die bidt. Vijf keer per dag onderbreken wij daarom onze handenarbeid om naar de kapel te gaan. Dit is de plaats waar wij het grootste gedeelte van onze dag doorbrengen.

Daarom vonden wij het van belang haar opnieuw “in de verf te zetten”. Het resultaat is schitterend, dankzij de noeste en zeer secure arbeid van het familiebedrijf Carmans. En zij konden volop van hun werk genieten want op het hoogfeest van de H. Clara waren ze aanwezig met hun gezinnen. Het voorgaan van P. Pol, de prachtige gezangen van het Gregoriuskoor, de nieuwe zitstoelen, en niet in het minst de overvloedige aanwezigheid van vrienden en stadsgenoten, gaven aan de viering een heel eigen karakter. Wij hoorden achteraf dat er zoveel mensen dit feest met ons wilden komen meevieren, dat de kapel veel te klein bleek. En dan te bedenken dat we de zondag daarvoor reeds een familiedag hielden met een opkomst van rond de 180 familieleden! Het was ons een vreugde, zoals ook het feest van de H. Franciscus, samen met onze medebroeders, het 65-jarig kloosterjubileum van zr. Gemma in de intimiteit van onze gemeenschap, de kleine huwelijksreceptie voor Veerle en Björn, de zus en schoonbroer van zr. Carmen en het 25-jarig huwelijksjubileum van Magda en Jan Smets-Jossa samen met hun familie en vrienden.

Maar ook op federaal vlak viel er dit jaar heel wat te vieren. 750 jaar Clarissen in Vlaanderen en 50 jaar federatie was wel de moeite waard om samen te komen te Vaalbeek en Kessel-Lo, waar onze zusters zorgden voor een heerlijke dag. In de Eucharistie kwam elke gemeenschap aan bod en zaaiden onze huidige en vorige presidente, zr. Karien en zr. Benedikta, zonnebloemen als teken van onze diepe en blijvende verbondenheid met elkaar.

Dit werkjaar, dat de bisschoppen in het teken van het gebed zetten, nodigen wij u vriendelijk uit om regelmatig eens met ons te komen meebidden. Het getijdengebed, de Eucharistieviering en de Eucharistische aanbidding weven ons leven en onze dagen aan elkaar als de rode draad, als de Bron ook van waaruit ons leven ontspringt en waarnaar het telkens weer terugkeert. Alleen vanuit Hem is het mogelijk blijvend in liefde samen te leven en te buigen, niet voor het grootste, maar precies voor het kleine en onaanzienlijke in elkaar. En dat is een hele oefenschool en vraagt iedere dag een bewuste keuze.

Op 28 oktober hielden wij een keuzekapittel, waarin zr. Mariette opnieuw tot abdis gekozen werd en zr. Karien opnieuw tot vicares. In de raad kwam er verandering met zr. Joanna en zr. Francine als nieuwe raadsleden, samen met zr. Paula. Hun taak en verantwoordelijkheid is het om de gemeenschap te besturen en ze voor te gaan door hun voorbeeld van leven. Niemand is echter de eerste, allen zijn wij mindere zusters van elkaar en samen zijn wij gericht op God.

Om deze gerichtheid goed te blijven oriënteren is het van belang ons leven te blijven voeden door het lezen van de H. Schrift en de bronnen van onze spiritualiteit. Vandaar dat wij ook regelmatig tijd vrijmaken voor bezinningsdagen en conferenties. Vanuit de bezorgdheid dat er ook in de toekomst mensen beschikbaar en bekwaam zouden zijn om de kern van onze spiritualiteit door te geven, wordt er voor de Nederlandse en Vlaamse Clarissen, Minderbroeders en franciscaans geïnspireerde leken een kadervorming aangeboden die begint in januari 2006 en loopt over twee jaar. Onze gemeenschap geeft aan zr. Elisabeth en zr. Carmen de kans om aan deze vorming deel te nemen.

Op gebied van spiritualiteit en vorming vinden wij het ook heel belangrijk om jonge christenen gelegenheid te geven elkaar te kunnen ontmoeten en hen iets te laten proeven van onze levenswijze. Een paar keer per jaar organiseren we een ontmoetingsdag voor hen. En met succes, want ze komen graag! Heel af en toe, als er een gelegenheid is zoals in augustus de wereldjongerendagen, gaan we ook zelf naar hen toe om iets mee te delen over de ontmoeting met Christus in ons dagelijks leven. Zr. Elisabeth werd gevraagd om dit te doen te Godsheide, waar pelgrims uit verschillende werelddelen het voorprogramma van de Jezuiten volgden. Wij voelen in het hart van jongeren dat ze intens op zoek zijn naar de zin van het leven en naar hun diepste levensroeping. Wij bidden dan ook de Heer, dat Hij mensen op hun weg zendt die hen helpen de droom van God over hun leven te onderscheiden. Dit jaar mochten wij dit ook samen doen met de godsdienstleerkrachten van ons bisdom.

Niet enkel voor jonge mensen is het belangrijk dat zij onze interesse en openheid voor hun leven ervaren, maar ook voor de ouderen, in eerste instantie voor onze bejaarde en zieke medezusters. Zolang het kan, trachten wij hen thuis de nodige zorgen te geven. Als dit niet meer mogelijk is omdat onze krachten beperkt zijn, vertrouwen wij hen toe aan de zorgen van goede medemensen. Onze zr. Helena, die nu in 't Meiland verblijft, gaan we trouw bezoeken. Op een stralende herfstdag, een paar maanden geleden, waagden wij de onderneming om haar met een grote rolwagen doorheen de stad weer eens naar huis te brengen. Ze heeft er zichtbaar van genoten en wij met haar!

Eigen aan onze spiritualiteit is precies dit genieten en de intense vreugde en dankbaarheid die we mogen uitstralen naar onze medezusters en naar alle mensen die we ontmoeten. Zij mogen zien dat wij ons door de Heer bemind weten. "Ik dank U, Heer, dat Gij mij geschapen hebt" waren Clara's laatste woorden en dit mogen wij ook vandaag nog zeggen, "Dank U, Heer, omdat wij zo mogen leven, het is de moeite waard!"

Dank ook aan alle mensen die ons dit blijvend mogelijk maken! Weet dat wij uw intenties meedragen in ons hart en in ons gebed! Graag laten wij u nog weten dat wij de nachtmis op 24 december ook dit jaar weer om 20.00u zullen vieren en dat de **Vespers op zon- en feestdagen, dus ook op Kerstdag, om 16.30u** gezongen worden.

Bij onze **dagelijkse Eucharistieviering, om 7.30u. en de vesperdienst om 17.00u kan u altijd aansluiten.**

U bent steeds van harte WELKOM !

Wij wensen u en al uw geliefden een **zalig Kerstfeest en een gezegend nieuw jaar 2006!**

Vrede en alle goeds,
Zusters Clarissen - Sint-Truiden